

L'enciclopèdia local. Tot el saber acumulat sobre Terrassa, a l'abast del públic

Josep Maria Domènech i Fargas ha estat 40 anys recopilant informació sobre Terrassa. Més de 15 mil fitxes que han passat a formar part de l'Arxiu Històric

El 'Diccionari Terrassenc', nom que podem veure inscrit a cada un dels calaixos de sis calaixeres plenes de fitxes, és fruit del treball rigorós i perseverant de Josep Maria Domènech i Farga, que ha dedicat 40 anys de la seva vida a recopilar paraules, expressions, noms propis, llocs i tradicions de Terrassa i les ha arxivat i cedit a la ciutat, per tal que se'n pugui fer ús per a futures recerques o per a satisfer la curiositat ciutadana. **Una bona idea** Domènech assegura que aquesta obra (única a Catalunya) va començar per casualitat: 'L'enciclopèdia Catalana havia de contenir només un 30% d'informació general, però per qüestions de vendes va pujar fins a un 70%'. Això va fer enfadar el sr. Domènech, que albirant la importància de la informació local, va començar a elaborar fitxes amb les paraules que definien la ciutat. 'Vaig començar amb els carrers, que han anat canviant de nom'. Amb 85 anys, J. M. Domènech ha cedit el seu arxiu a l'Ajuntament de Terrassa perquè sigui d'ús públic i es pugui consultar i, sobretot, ampliar.

Molt per fer Aquest treball informal ha arribat al nostres dies amb l'ajuda de col·laboradors i veïns, i encara queda molta feina a fer. La cessió del document, que es podrà consultar a l'Arxiu Històric de la ciutat (al carrer Pantà), inclou la creació d'una comissió que s'encarregui de donar a conèixer i mantenir el diccionari, però sobretot d'ampliar-lo. El director de l'Arxiu, Joan Soler, valora la labor duta a terme per Domènech i Fargas: 'avui en dia un document d'aquestes característiques estaria a internet?', comença. Però el Diccionari Terrassenc és analògic. Són 6 fitxers, 15 mil entrades. Carrers, persones, paraules clau... 'Per conèixer les veritats, però també les mentides sobre la ciutat?', diu Soler. I explica una relliscada de Joan Amades, il·lustre recol·lector de la memòria popular, que va canviar el nom d'un bisbe terrassenc i l'error ha passat a la història. La Història, amb majúscules, té una nova font d'informació a la ciutat. No només per historiadors, sinó per a la ciutadania.